

Sygn. akt IV W 5/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Tomasz Handorf

przy udziale oskarżyciela skarbowego Joanny Karczyńskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dniu 18 grudnia 2018 r. sprawy

T. H.

ur. (...) w W. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 23.10.2015 r. na drodze krajowej nr (...) w L. w samochodzie osobowym marki R. (...) nr rej (...) przewoził 800 sztuk papierosów marki (...) R. L. oznaczonych mołdawskimi banderolami, bez polskich znaków akcyzy, o których wiadomo, że stanowią przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 7 kks, co do których należności celno – podatkowe wynoszą łącznie 853,00 zł, w tym cło 33,00 zł należny podatek akcyzowy – 650 zł, należny podatek VAT 170,00 zł,

to jest o czyn z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 91 § 4 kks w zb. z art. 7 § 1 kks

o r z e k a

I uznaje oskarżonego T. H. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to wykroczenie skarbowe na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) złotych;

II na podstawie art. 31 § 6 kks w zw. z art. 49 § 1 i 3 kks orzeka wobec oskarżonego T. H. przepadek poprzez zniszczenie 800 (ośmiuset) sztuk papierosów marki (...) R. L. oznaczonych mołdawskimi banderolami bez polskich znaków akcyzy przechowywanych w magazynie depozytowym (...) Skarbowego w S. pod pozycją magazynową (...)

III na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 61, poz. 363 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 30 (trzydzieści) złotych opłaty;

IV zasądza od Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie na rzecz radcy prawnego M. J. z Kancelarii w S. kwotę 221,40 złotych (dwustu dwudziestu jeden złotych i czterdziestu groszy) tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu, na które to koszty składa się opłata za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV W 5/18

UZASADNIENIE

W dniu 23 października 2015 roku na drodze krajowej numer (...) w L. funkcjonariusze (...) w S. zatrzymali do kontroli samochód osobowy marki R. (...) o niemieckim numerze rejestracyjnym (...), którym podróżowało trzech obywateli N.. W wyniku przeprowadzonej kontroli bagażu osób znajdujących się w przedmiotowym pojeździe, funkcjonariusze

ujawnili 2 200 sztuk papierosów marki (...) R. L., które nie posiadały polskich znaków akcyzy. Ujawnione papierosy oznaczone były mołdawskimi banderolami. W toku dalszych czynności kontrolnych ustalono, że 800 sztuk spośród ujawnionych papierosów należy do T. H..

dowód: protokół kontroli k. 3-4, kserokopia dowodu rejestracyjnego w języku niemieckim k. 15, protokół oględzin k. 8-9

Należące do T. H. papierosy marki (...) R. L. bez polskich znaków akcyzy, w ilości 800 sztuk, zostały zabezpieczone w magazynie depozytowym Urzędu (...) w S. za pokwitowaniem numer (...) nr (...). T. H. odmówił podpisania wyżej wskazanego pokwitowania, ponieważ nie posługiwał się językiem polskim i nie rozumiał treści tego dokumentu. Funkcjonariusze celni bezskutecznie podejmowali próby skontaktowania się z tłumaczem języka niemieckiego.

dowód: protokół kontroli k. 3-4, protokół zatrzymania rzeczy k. 5-6, pokwitowanie k. 7, zeznania świadka K. H. k. 32-33

W wyniku przewożenia przez T. H. 800 sztuk papierosów bez polskich znaków akcyzy doszło do narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenia należności celno-podatkowej w kwocie 850 zł, a tym 33 zł z tytułu cła, 650 zł z tytułu akcyzy i 170 zł z tytułu podatku VAT.

dowód: protokół taryfikacji celnej k. 10-11

T. H. ma obecnie 45 lat, jest obywatelem N., gdzie stale zamieszkuje. Nie był uprzednio karany sędownie na terytorium Polski. Jego dane rodzinne i majątkowe nie są znane.

dowód: kserokopia paszportu k. 14, karta karna k. 46, 53, 64

Sąd zważył, co następuje.

Na wstępie wyjaśnienia wymaga, że w niniejszej sprawie w stosunku do oskarżonego sąd zastosował przepisy postępowania w stosunku do nieobecnych, albowiem ustalono, że oskarżony stale przebywa na terytorium N. i nie posiada miejsca zamieszkania ani pobytu w Polsce. Z uwagi na powyższe oskarżony nie został przesłuchany i nie uzyskano od niego stanowiska odnośnie zarzucanego mu czynu oraz ewentualnych wyjaśnień. Zgromadzone dowody nie pozostawiały jednak wątpliwości w zakresie sprawstwa oskarżonego oraz jego winy, która została udowodniona.

Podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły przede wszystkim dowody z dokumentów. Okoliczności ujawnienia wyrobów tytoniowych należących do oskarżonego zostały bowiem w sposób spójny i wyczerpujący udokumentowane protokołami kontroli, oględzin i zatrzymania rzeczy, a także pokwitowaniem zatrzymania zabezpieczonych papierosów. Wszystkie te dokumenty, należało uznać za wiarygodne, szczególnie że nie zawierały one wewnętrznych sprzeczności, a przy tym zostały wsparte dowodem o charakterze osobowym w postaci zeznań funkcjonariusza celnego K. H.. Brak podpisu oskarżonego na protokole pokwitowania został logicznie i przekonująco wyjaśniony tym, że oskarżony odmówił podpisania dokumentu sporządzonego w języku, którego nie znał.

Również wyliczenie należności celno-podatkowej narażonej zachowaniem oskarżonego zostało dokonane w sposób prawidłowy. Stąd kwoty zawarte w protokole taryfikacji celnej nie budziły wątpliwości.

Czyn zarzucany oskarżonemu wyczerpuje znamiona wykroczenia skarbowego tzw. paserstwa akcyzowego opisanego w art. 65 § 4 kks. Wykroczenie to polega na nabyciu, przechowywaniu, przewozie wyrobów akcyzowych, które stanowią przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63-64 kks i 73 kks lub na pomocy w ich zbyciu albo ich przyjęciu lub pomocy w ich ukryciu. W tym wypadku czynem z którego pochodziły przedmiotowe towary było wykroczenie opisane w art. 63 § 7 kks, to jest sprowadzanie na terytorium kraju wyrobów akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

Nadto czyn oskarżonego stanowił także wykroczenie paserstwa celnego, do którego znamion należy nabywanie przechowywanie, przewóz, przesyłanie lub przenoszenie towaru stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 § 1 kks, lub pomoc w jego zbyciu albo przyjęcie lub pomoc w jego ukryciu, W tym wypadku czynem zabronionym, z którego pochodziły te towary było wykroczenie z art. 86 § 4 kks, które odnosi się do przemytu celnego.

Należy wskazać, iż papierosy jako wyroby tytoniowe stanowią towar podlegający oznaczeniu znakami skarbowymi akcyzy i podlegają reglamentacji w obrocie z zagranicą. Obowiązek oznaczania wyrobów tytoniowych znakami skarbowymi akcyzy wynika z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym (Dz.U. 2009, Nr 7, poz. 10 z późn. zm). Wyroby akcyzowe nie mogą wystąpić w obrocie bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy lub z uszkodzonymi znakami, chyba że z takiego obowiązku są zwolnione na podstawie przepisów prawa (vide art. 36 ustawy o podatku akcyzowym). Papierosy są zarazem towarem podlegającym opłatom celnym, tzn. towarem podlegającym obowiązkowi przedstawienia organowi celnemu do zgłoszenia celnego. W realiach niniejszej sprawy wynikało to z ilości zabezpieczonych przy oskarżonym papierosów oraz z tego skąd one pochodziły. Mianowicie T. H. posiadał 800 sztuk papierosów pochodzących z M., a więc spoza obszaru Unii Europejskiej. Nie zostały one przez osobę, od której nabył te towary opatrzone polskimi znakami akcyzy. Należy zwrócić uwagę, iż ilość ich oraz sposób opakowania wskazuje, że przekraczały one dopuszczalne normy ilościowe przewidziane w Rozporządzeniu Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych, poniżej których mamy do czynienia ze zwolnieniami z należności celnych przywozowych (art. 45 i 46 rozporządzenia). Zgodnie z tymże rozporządzeniem dla wyrobów tytoniowych tymi limitami ilościowymi na jednego podróżnego jest 200 sztuk papierosów, a dla podróżnych mieszkających poza Europą 400 sztuk pod warunkiem, że wwożone towary nie mają charakteru handlowego. Zatem po ilości ich należy wnioskować, że zostały wwieszone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wyniku przemytu celnego, o którym mowa w art. 86 kks, o czym świadczy także brak polskich znaków akcyzy. Jeżeli nawet byłoby tak, iż wyroby tytoniowe zatrzymane w niniejszej sprawie oskarżony nabył od osób, które wwiozły je na terytorium Polski w ramach zwolnienia celnego, to osoby te zbywając je oskarżonemu lub nawet innej osobie zmieniły przeznaczenie towaru zwolnionego od cła. Nie sposób uznać, jak chciał tego obrońca, iż oskarżony nie wiedział jakie jest pochodzenie zatrzymanych przy nim wyrobów tytoniowych, to jest że mogły pochodzić z R., która jest członkiem Unii Europejskiej, a nie z M., gdzie obowiązuje taki sam język urzędowy, który był użyty w oznaczeniu banderol, którymi opatrzone były zatrzymane papierosy. Z treści banderol zresztą wynikała ta kwestia w sposób oczywisty, a nadto trzeba zwrócić uwagę na to, że i tak nie miało to znaczenia skoro wyroby te winny być oznaczone polskimi znakami akcyzy, a tak nie było. W niniejszym przypadku bowiem nie zaistniały przesłanki do zwolnienia tychże wyrobów tytoniowych z podatku akcyzowego, a tym samym z obowiązku oznaczenia ich polskimi znakami akcyzy. Zgodnie bowiem z art. 36 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym zwalnia się od akcyzy import m.in. wyrobów tytoniowych w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim: papierosów do 200 sztuk, a w przypadku podróżnych w innym transporcie papierosy do 40 sztuk. Zatem ujawnione przy oskarżonym papierosy z mołdawskimi banderolami winny posiadać polskie znaki akcyzy, gdyż nie podlegały zwolnieniu od jej uiszczenia.

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić, iż oskarżony T. H. w dniu 23.10.2015 r. na drodze krajowej nr (...) w L. w samochodzie osobowym marki R. (...) nr rej (...) przewoził 800 sztuk papierosów marki (...) R. L. oznaczonych mołdawskimi banderolami, bez polskich znaków akcyzy, o których wiadomo, że stanowią przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 7 kks, co do których należności celno – podatkowe wynoszą łącznie 853,00 zł, w tym cło 33,00 zł należny podatek akcyzowy – 650 zł, należny podatek VAT 170,00 zł, czym wyczerpał znamiona wykroczenia skarbowego kwalifikowanego z art. 65 § 4 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

W ocenie sądu w niniejszym postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, których zaistnienie powodowałoby uchylenie bezprawności działania oskarżonego lub jego winy.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo skarbowe, sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 12 i następnych kks, uznając, iż stopień społecznej szkodliwości był wyższy niż nieznaczny.

Na niekorzyść oskarżonego przemawiał fakt, iż swoim zachowaniem wyczerpał znamiona dwóch typów wykroczeń skarbowych, natomiast istotną okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralności oskarżonego. Sąd uwzględnił również stosunkowo nieznaczną kwotę uszczuplonych należności celo-podatkowych. Z tego względu sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w kwocie 300 zł. Mając na uwadze cele wychowawcze kary oraz potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, sąd uznał, że tak ukształtowana kara nie przekroczy swą dolegliwością stopnia winy oskarżonego i jest adekwatna do okoliczności czynu. Jednocześnie kara taka przyczyniłaby się do umacniania poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego przez oskarżonego.

Na podstawie art. 31 § 6 k.k.s. w zw. z art. 49 § 3 k.k.s. - wobec skazania oskarżonego za przestępstwo umyślne - orzeczono wobec niego przepadek 800 sztuk papierosów marki (...) R. L. oznaczonych mołdawskimi banderolami bez polskich znaków akcyzy, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu (...) w S. za pokwitowaniem numer (...) nr (...), poprzez ich zniszczenie.

Stosownie do art. 627 § k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 kks sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, wymierzył mu opłatę w wysokości 30 złotych.

Na podstawie art. 22³ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2115 i 2193) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. J. żądaną przez niego kwotę 221,40 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, która to kwota nie przekraczała stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1715)

Końcowo, odnośnie podnoszonej przez obrońcę oskarżonego kwestii przedawnienia wskazać należy, że w dacie wydania wyroku nie doszło do przedawnienia wykroczenia przypisanego oskarżonemu. Jako, że czyn ten wiązał się z uszczupleniem należności publicznoprawnej, przy ustaleniu okresu jego przedawnienia należało uwzględnić treść przepisu art. 44 § 3 kks. w zw. z art. 51 § 1 kks. Roczny termin przedawnienia rozpoczął zatem swój bieg z dniem 31 grudnia 2015 r. W tym okresie doszło przy tym do wszczęcia postępowania przeciwko sprawcy, co skutkowało przedłużeniem okresu przedawnienia o kolejne dwa lata. Stąd należało przyjąć, iż okres przedawnienia upłynął dopiero z dniem 31 grudnia 2018 r. , a więc już po wydaniu wyroku skazującego, co ewentualnie może zostać uwzględnione w postępowaniu odwoławczym.